

ת"פ 57165/06/13 - מדינת ישראל נגד איגור פינגרט

בית משפט השלום בעכו

17 מרץ 2014

ת"פ 57165-06-13 מדינת ישראל נ' פינגרט(עציר)

בפני כב' השופטת ג'ני טנוס
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
איגור פינגרט (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד יפרח

הנאשם - נוכח

הסניגור - עו"ד ביתם, ס. ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בתקיפה סתם של בת זוגו, עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 24/6/13, במהלך ויכוח בין הנאשם לבין אשתו (להלן: "המתלוננת") אחז הנאשם את המתלוננת בחוזקה בגרונה, הצמידה אל הדלת, חבט את ראשה בדלת ולאחר מכן זרק אותה על הרצפה.

כתוצאה מכך נפלה המתלוננת על הרצפה ונחבטה בראשה מהספה.

ב"כ המאשימה הגיש את טיעונו בכתב ובמסגרתם הפנה לערכים החברתיים המוגנים שעומדים בבסיס המקרה דן ועל חומרת מעשיו של הנאשם ועל הצורך להילחם בעבירות האלימות בכלל ועבירות אלימות במשפחה בפרט.

עמוד 1

עוד נטען כי מתחם העונש ההולם עומד על מספר חודשי מאסר ועד לשמונה עשר חודשי מאסר בפועל בנוסף לרכיבי ענישה נוספים.

לסיום הפנה ב"כ המאשימה להתרשמות שירות המבחן בתסקיר אשר הוגש ובו ציין כי הגם שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, הוא לא הביע כל נזקקות לטיפול בבעיית ההתמכרות שלו לאלכוהול ומנגד, המתלוננת הביעה עמדה מגוננת למדי כלפיו.

בנסיבות העושה והמעשה ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם בנוסף למאסר מותנה מרתיע וקנס כספי.

לעומת זאת טען הסניגור, כי הנאשם הפנים את חומרת מעשיו והפנים את הפסול בהם, ניצל את התקופה האחרונה למן הגשת כתב האישום ועד היום כדי לתקן את דרכיו. במסגרת זו נמנע באופן מוחלט משתיית אלכוהול, חזר להתגורר עם המתלוננת ומזה חודשיים התחיל בעבודה חדשה.

כמו כן הפנה הסניגור לעובדה כי לחובת הנאשם הרשעה אחת בלבד.

אשר לאמור בתסקיר - הסניגור האריך בטיעונו לגבי הרושם המוטעה שקיבל שירות המבחן הן ביחס לקיומה של בעיית התמכרות לאלכוהול והן ביחס לעמדתה המגוננת, כביכול, של המתלוננת.

במסגרת הדיון היום ביקשו הנאשם והמתלוננת לומר את דבריהם בפני ביהמ"ש.

הנאשם הביע צער על מה שקרה ואילו המתלוננת תיארה שיקום היחסים ביניהם תוך שהבהירה כי אין בליבה חשש מהנאשם והיא לא תירתע מהגשת תלונה נגדו בעתיד, אם יחזור על המעשים.

אין צורך להכביר מילים באשר לחומרת עבירות האלימות בכלל ועבירות האלימות שנעשות כלפי בני זוג או בני משפחה בפרט. ואולם, חולקת אני על עמדתה של המאשימה ביחס למתחם העונש ההולם בגין עבירה זו שכן לטעמי המתחם נע בין עונש מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן, הנאשם ביצע את העבירה כשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול ותוך כדי ריב בינו לבין המתלוננת, אשר טענה כי תרמה להתלהטות הרוחות בוויכוח שהיה ביניהם.

יודגש בהקשר זה כי אני מקבלת את עמדת הנאשם לפיה אין הוא סובל מבעיית התמכרות לאלכוהול ודבריו קיבלו תימוכין הן בדברי אמו אשר פיקחה עליו בזמן שהותו במעצר בית אצלה והן בדברי המתלוננת. כך או כך, השתיים אישרו בכל הזדמנות שהופיעו בפניי כי משך כל החודשים למן הגשת כתב האישום הנאשם לא שתה אלכוהול כלל.

בנסיבות אלה אני מקבלת את עמדת הנאשם לפיה הוא לא זקוק להליך טיפולי לשם גמילה שכן כל התמונה אשר נפרשה לפניי מצביעה על כך כי מדובר בעבירה שבוצעה עקב שתייה אקראית.

על כל אלה יש לתת את הדעת לדברי המתלוננת אשר מקובלים עליי במלואם לגבי שיקום היחסים ביניהם ורצונם להמשיך ולקיים את התא המשפחתי ובפרט שהמעשה המתואר בכתב האישום אינו מאפיין את יחסיהם כבני זוג. אגב כך אוסיף כי לא מצאתי בדבריה של המתלוננת שום עמדה מגוננת יתר על המידה כלפי הנאשם משום שהתרשמתי כי אין היא חוששת ממנו ושהיא לא תירתע בעתיד מלהגיש תלונה למשטרה ככל שיחזור על מעשיו.

לנגד עיניי עומדת גם העובדה כי הנאשם החל מזה חודשיים בעבודה מפרנסת, נתון אשר יש בו כדי לקדם את הרווחה הכלכלית של בני הזוג - נסיבה רלבנטית לענייננו משום שמדברי המתלוננת בדיונים קודמים בפניי עולה כי בעת ביצוע העבירה הנאשם חווה תקופה נפשית קשה עקב היותו מחוסר עבודה.

לסיום, לקחתי בחשבון הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, החרטה שהביע על מעשיו והעובדה כי עברו כולל הרשעה אחת בלבד. כמו כן לקחתי בחשבון היותו של הנאשם במעצר במשך שבועיים ולאחר מכן במעצר בית במשך חודשים ארוכים.

אשר על כן, ובהתחשב במכלול הנסיבות אשר פירטתי לעיל, נחה דעתי להטיל על הנאשם ענישה ברף הנמוך שבמתחם הענישה וזאת כדי שלא לחבל במאמצי בני הזוג לשקם את חייהם.

על יסוד כל המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

· מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא הנאשם לא יבצע עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

· מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע עבירת אלימות מסוג עוון ויורשע בגינה.

· קנס בסך של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 60 יום מהיום.

הודע כי לצדדים זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום ט"ו אדר ב תשע"ד, 17/03/2014 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס, שופטת